

DOBRY PASTYR

Časopis evangelického sboru v Krnově vydáván pro členy a přátele sboru zdarma

ROČNÍK 20 / ČÍSLO 1 / BŘEZEN 2016

Znamení smíření

**...aby skrze něho a v něm bylo smířeno všechno,
co jest, jak na zemi, tak v nebesích
– protože smíření přinesla jeho obět' na kříži.**

Kol 1; 20 - 21

Velikonoční úvodník

Smíření

*„... na místě Kristově vás prosíme:
dejte se smířit s Bohem!“
2. Kor 5,20b*

Opět se přiblížily Velikonoce, svátky oslavy života vykoupeného smrtí. Boží Syn položil svůj život, aby nás smířil se svým nebeským Otcem. Smíření je od slova smír, a to má v sobě slovní základ - krásné české slovo „mír“. Nedávno v našem kostele proběhly společné ekumenické modlitby za mír. Zazněla při nich jedna zajímavá myšlenka, kterou vyslovil současný papež František: **„K nastolení míru je třeba odvahy mnohem více než k rozpoutání války. Je zapotřebí odvahy, abychom souhlasili se setkáním a odmítali střet, přitakali dialogu a odmítli násilí, přitakali vyjednávání a odložili nevráživost; přitakali smlouvám a odmítli provokace; přitakali upřímnosti a odmítli dvojakost. K tomu všemu je zapotřebí odvahy, velké síly ducha.“** Já bych k tomu ještě dodal: „Ducha Svätého“. Obávám se, že bez toho, že bychom na válečná pole tohoto světa i lidských srdcí vpustili Božího Ducha, to lidstvo nezvládne... Vždyť přece sami zpíváme v jedné z našich písní: **„Přijď již, přijď Duchu stvořiteli, Duchu smíření. Přijď již a proměň svět náš celý v nové stvoření. Duchu svatý, nás svou mocí v lásce obnovuj. Nezanech nás bez pomoci, daruj pokoj svůj.“**

Dílo smíření je jedna z nejtěžších věcí na světě, je to „těžký kalibr“, proto byl na tento úkol povolán nikdo menší než Boží Syn - Mesiáš - Zachránce a Vykupitel. Možná si někdo řekne, co je na tom těžkého, podat si ruce a říct: „Co jsme si, to jsme si, do smrti dobrý“. Ale zkuste to vysvětlit matce, která stojí tvář v tvář řidiči, který vezl jejího syna a ne vlastní vinou zavinil jeho smrt..., zkuste to říct manželům, kteří stojí proti sobě při rozvodovém stání, protože po pár letech

manželství najednou nemohou najít společnou řeč a přijít si na jméno.... Zkusme to říct sousedům, kteří vedle sebe žili po desítky let a najednou jeden z nich zjistil, že mu ten druhý na jeho úkor posunul o metr plot.... A co teprve vojáci, kteří na sebe míří na rusko - ukrajinské, jihokorejské a severokorejské, syrsko - turecké (či XY a YX) frontě, nebo sourozencům, rodičům a dětem, kteří se pohádali možná už kdysi před léty a stále nemají odvahu ani sílu se usmířit... Ne, nemáme dost sil, někdy si nedokážeme ani uvědomit a přiznat, že na konfliktu neseme také vlastní vinu. Bez toho pak lidské srdce ztvdne, nedokážeme už litovat svých vlastních selhání. Bez zpytování vlastní mysli a svědomí není lítosti, stáváme se „nelitostnými“. Bez předsevzetí něco změnit nemůže dojít ani k vyznání vin a očist'ujícím a osvobozujícím pokání. Proto prosme! **„Duchu Svätý, nás svou mocí v lásce obnovuj. Obnovuj naše tvrdá srdce, ať znovu dokážeme vidět v lidech kolem nás své bližní“.** Potřebujeme se naučit odpouštět, a také si nechat odpustit. Odpustit znamená „propustit z dlužnického vězení“. Přijmout dialog a odmítnout předsudky a nevráživost a především vpustit do svého srdce prostředníka a mírotvorce, stavitele mostů mezi jednotlivci i celými národy - Božího Syna, Ježíše Krista, který jediný má moc nás osvobodit od sebe samých, od našich vlastních pravd a představ o řešení našich sporů a konfliktů, lékaře, který dokáže přiložit léčivý obklad a hojivou mast odpuštění a smíření. Vždyť **„V Kristu Bůh usmířil svět se sebou. Nepočítá lidem jejich provinění a nám uložil zvěstovat toto smíření.“ 2. Kor 5,19**

*Jsme tedy posly Kristovými
.... Posly smíření*

*„Probuď svědomí otupené, sblížuj národy.
Zavěj a přived' ztročené v říši svobody.“*

R. Rosický

Výtěžek z adventních koncertů poslouží na dobrou věc

Koncem roku se v našem kostele opět konala série adventních dobročinných koncertů. Letos s opravdu velmi dobrým výtěžkem. Jsme za to všem věrným návštěvníkům koncertů, vystupujícím i pěveckým sborům a skupinám velmi vděční, vždyť jejich snaha přispěla nejen k vytvoření krásné předvánoční pohody, ale hlavně oslavila příchod Spasitele, který i skrze jejich vystoupení požeňnal dobrým výtěžkem. Všechny takto získané peníze budou použity na vybudování bezbariérového nájezdu - rampy do sborového domu - nově rekonstruované budoucí fary na Albrechtické ulici. Díky patří také Hance Hudákové, která už od samého počátku naše koncerty

připravuje, zve účinkující a manažersky se stará o každý další ročník. Hanko, moc děkujeme. Zde jsou jednotlivé výtěžky a účinkující, kteří přispěli:

29.11. - 8.250 Kč
(Staccato, Legato, dětský soubor PSHO)

6.12. - 5.100 Kč
(Gospel Night - Tensing)

13.12. - 5.400 Kč
(skup. Noach)

20.12. - 5.400 Kč
(Angles, Ženský pěv. sbor pí. Hlaviznové)

celkem 24.150 Kč

Program o Velikonocích

Srdečně zveme
k postním a velikonočním
bohoslužbám

- 15.3. 17.00 hod. - postní večer** - br. f. Roman Hota z Bruntálu (lektor, který působí i na krnovských školách)
- 20.3. 9.45 hod. - Květná neděle** - bohoslužby + členské výr. shromáždění
- 24.3. 17.00 hod. - pašijní bohoslužby**
- 25.3. 9.45 hod. - Velkopáteční bohoslužby** s vysluhováním Večeře Páně a zpěvem ev. smíšeného pěveckého sboru
- 18.00 hod. - ekumenická křížová cesta**, vychází se od kostela sv. Martina
- 27.3. 9.45 hod. - Krnov - Neděle vzkříšení**, bohoslužby s VP a křtem, zpěvem poslouží ev. pěvecký sbor (budou přijímány dvě sestry do sboru, jedna z nich bude pokřtěna)

Pánu Bohu buď dík. V současné době začíná oprava vstupních schodů do nové fary, ke kterým bude rampa pro vozíčkáře a maminky s kočárky připojena. 19. března proběhne brigáda na bourání starých schodů. Kdo chce přispět a pomoci, může tak rozmnožit výtěžek koncertů o svůj díl nezištné pomoci. Srdečně zveme ☺.

R. Rosický

Předvelikonoční zamyšlení

Blížil se svátek nekvašených chlebě, velikonoce. Velekněží a zákoníci přemýšleli, jak by ho zahubili; báli se však lidu. Tu vstoupil satan do Jidáše, nazývaného Iškariotský, který byl z počtu Dvanácti. Odešel, aby se domluvil s velekněžími a veliteli stráže, že jim ho zradí. Oni se zaradovali a dohodli se, že mu dají peníze. (Luk 22,1-5)

Dnešní předvelikonoční zamyšlení bude vycházet z textu, který souvisí úzce s Velikonoce, ale zároveň nebývá často předmětem úvah či kázání. Zřejmě to vyplývá z toho, že máme mnohem raději příběhy - ať biblické nebo i nebiblické, ve kterých figuruje nějaká kladná postava. A Jidáš, o kterém je zde řeč, kladnou postavou opravdu není - ba právě naopak. Ale přesto je jeho příběh docela podrobně zaznamenán v Písmu - pro nás, aby byl odstrašujícím příkladem.

Zároveň víme, že Pán Ježíš si na začátku svého veřejného působení vybral 12 učedníků včetně Jidáše. Spletl se ve svém výběru? Nebo udělal chybu? Nebo kde se vlastně stala chyba?

Někteří vykladači Písma říkají - Pán Ježíš si vybral Jidáše záměrně, aby jej zradil, aby se naplnil Boží záměr a Pán Ježíš Kristus aby mohl být obětován jako Boží Beránek za hříchy všech lidí. Na druhou stranu Pán Ježíš říká učedníkům:

„Ježíš řekl svým učedníkům: Není možné, aby nepřišla pokušení; běda však tomu, skrze koho přicházejí. Bylo by pro něho lépe, kdyby mu dali na krk mlýnský kámen a uvrhli ho do moře, než aby svedl k hříchu jednoho z těchto nepatrných.“ (Luk 17,1-2)

I ve světle těchto slov můžeme říci, že kdyby Jidáš Pána Ježíše Krista nezradil, Pán Bůh měl dost možností, jak svůj plán, zachránit celý svět prostřednictvím oběti Pána Ježíše, prosadit.

Vratme se k základní otázce - jak to, že selhal Jidáš tak základním způsobem a jiní

učedníci ne. A přitom víme, že i další učedníci měli své chyby a nedostatky - připomeňme si Petra, který Pána Ježíše zapřel - ze strachu o sebe. Tomášova víra byla podmíněna tím, co viděl. Jak to, že Jidáš, který chodil s Pánem Ježíšem déle než 3 roky, byl přítomen mnohým zázrakům, uzdravování, vyhánění démonů a mnoha dalším velkým činům, se nebál Pána Ježíše Krista zradit?

Zřejmě klíčem k pochopení jeho jednání je to, co je o něm psáno v Janově evangeliu, kap.12, 1-8:

Šest dní před velikonoce přišel Ježíš do Betanie, kde bydlel Lazar, kterého vzkřísil z mrtvých. Připravili mu tam večeři; Marta při ní obsluhovala a Lazar byl jeden z těch, kteří byli s Ježíšem u stolu. Tu vzala Marie libru drahého oleje z pravého nardu, pomazala Ježíšovi nohy a otřela je svými vlasy. Dům se naplnil vůní té masti. Jidáš Iškariotský, jeden z jeho učedníků, který jej měl zradit, řekl: „Proč nebyl ten olej prodán za tři sta denárů a peníze dány chudým?“ To řekl ne proto, že by mu záleželo na chudých, ale že byl zloděj; měl na starosti pokladnici a bral z toho, co se do ní dávalo. Ježíš řekl: „Nech ji, uchovala to ke dni mého pohřbu! Chudé máte vždycky s sebou, ale mne nemáte vždycky.“

V uvedeném textu je napsáno, že Jidáš byl zloděj. Když zvážíme, že po 3 roky byl tak blízko Pánu Ježíši a tato silná zkušenost ho nevede k tomu, aby jako pravověrný Žid dodržel Desatero a nekradl, je to smutné zjištění. On neval vážně ani to, co znal ze Starého zákona, ani to, co Pán Ježíš říkal. Vidíme, že jeho „slabost“, možná bychom mohli říci závislost na tom, aby kradl nebo „přikrádal“ do vlastní kapsy, byla silná a on se tomu nevzepřel, on s tímto hříchem, který byl jeho velkým problémem, nebojoval. On se nebál, že jednou bude i z těchto svých hříchů skládat účty samému Bohu.

Není tohle problémem i mnohých z nás, mnohých křesťanů? Že na jednu stranu víme, co bychom měli dělat, víme, co bychom dělat

neměli. Navíc naše okolí - ať věřící nebo nevěřící - ví velmi dobře, co děláme špatně a často podle našich slabých stránek posuzují i další věřící lidi. Problémem mnohých křesťanů je to, že se hříchu nevzepřeme a neřešíme jej. K některým hříchům máme blíž, k některým dál. Nemusí to být jenom kradení nebo podvádění, mohou to být nevyřešené vztahy s blízkými, neodpuštění, výčitky. Třeba víme o tom, že vztah ke konkrétnímu člověku bychom měli dát do pořádku, ale řešení problému stále odkládáme. Pro někoho může být velkým problémem počítačová pornografie, pro někoho jiného jeho náladovost, která je nepříjemná jeho okolí. Někdo může říci - neuvědomuji si svoje problémy. Potom je na nás, abychom zkoumali sami sebe a prosili Pána Boha o to, aby nám zjevil, co je naším problémem v Jeho

očích.

O Jidášovi nebylo možné říci, že by nebyl věřícím člověkem. Jistě se za věřícího Žida považoval. Ale v určitou chvíli se míra Boží trpělivosti a shovívavosti naplňuje, satan dostává příležitost a „vstupuje“ do Jidáše. Tento pojem znamená, že se Jidáš stává naplnno jeho nástrojem. Dál už to známe. Za 30 stříbrných zrazuje představitelům židovské rady Pána Ježíše. Potom svého činu lituje, ale je už pozdě. Spáchá sebevraždu. I z tohoto příběhu je vidět, že každý náš hřích, kterému se nevzepřeme, dává příležitost tomu Zlému, aby si na nás dělal nárok.

Platí to, co je psáno u Jakuba 4,7: ***Podíř'te se tedy Bohu. Vzepřete se d'áblu a uteče od vás, přiblížte se k Bohu a přiblíží se k vám.***

B. Marek

Křestní obnova

„Nevíte snad, že všichni, kteří jsme pokřtěni v Krista Ježíše, byli jsme pokřtěni v jeho smrt“

Byli jsme tedy křtem spolu s ním pohřbeni ve smrt, abychom – jako Kristus byl vzkríščen z mrtvých slavnou mocí svého Otce – i my vstoupili na cestu nového života.

Jestliže jsme s ním sjednoceni, protože máme účast na jeho smrti, jistě budeme mít účast i na jeho zmrtvýchvstání.

Víme přece, že starý člověk v nás byl spolu s ním (tedy s Kristem) ukřížován, aby tělo ovládané hříchem bylo zbaveno mocí a my už hříchu neotročili.“ (Řím 6,3–6)

Neděle 6. března se pro některé z nás stala nedělí křestní obnovy. Nikdy jste o křestní obnově neslyšeli? A to je možná škoda. Vždyť to, co se obnovuje, neuvadne. To, co ve svém životě pravidelně posilujeme, zůstává svěží a v dobré kondici. Stejně jako trénujeme svá těla. Já vím, že i v našem sboru jsou dobří sportovci, někteří dokonce i závodí, tak stejně tak bychom neměli zapomínat na dobrou kondici své víry, svého osobního vztahu s Bohem. V některých církvích (zejm. orthodoxních) se křestní obnova koná

pravidelně každý rok, zpravidla na Bílou sobotu. Bílá se jmenuje podle bílých rouch nových křtěnců, kteří se o Velikonocích nechávali pokřtít. My budeme mít letos o Velikonocích, dá-li Pán, také jeden křest v dospělosti, a to je vždycky velmi radostná událost. Je to slavnost víry. Využijme letošní postní čas před Velikonocemi také k malé rekapitulaci a inventuře svého duchovního života. Možná, že až budete hotovi, zjistíte, že obnova křestní slibu by mohla být i pro vás novou příležitostí k upevnění vašich duchovních základů. Možná jste se nemohli zúčastnit křestní obnovy v našem kostele. Zde je příklad malé liturgie, chcete-li - vaší osobní soukromé bohoslužby, kterou můžete použít i k vlastní duchovní obnově. Přeji vám, aby vám náš Pán mocně poželhal, pokud se jí rozhodnete upřímně, třeba někde ve svém pokoji, využít. Ať vás při tom požehná Bůh Otec, Syn i Duch Svatý.

Nejprve si ale ještě jednou řekněme, co je křest:

Křest je obmytí vodou ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého; tato svátost vyjadřuje a pečetí naše přijetí Kristem,

očištění od hříchů a sebevydání Pánu a jeho církvi, vykročení na novou cestu života. V křestní agendě naší církve stojí: **Výkon křtu sám z dětí křesťany nečiní. Velice záleží na tom, aby rodiče, kteří o křest žádají, činili tak z víry.** Myslím, že totéž lze povědět i o dospělých. **Křest samotný z nás ještě hotové křesťany nečiní, pouze pečetí a stvrzuje Boží milosrdenství, které Bůh nad námi vyslovil a na které my sami musíme svobodně a ze své vlastní vůle z celého svého srdce odpovědět svým „ano“.** Pokud jste to ještě nikdy sami za sebe nevyslovili, máte možnost se následujícími slovy liturgie křestní obnovy ke svému křestnímu slibu znovu přiznat.

Ve svatém křtu vás Pán Ježíš Kristus přijal a stali jste se členy jeho církve. Ve společenství Božího lidu jste se dozvěděli z jeho Slova o Božím láskyplném záměru pro vás a pro všechno stvoření. Byli jste živeni u jeho svatého stolu a povoláni ke svědectví evangelia Ježíše Krista. Nyní tedy odmítněte hřích a vyznejte svoji víru v Ježíše Krista, víru, ve které jsme pokřtěni.

Společně tedy vyznejme:

Zřikáš se všech sil zla, ďábla a jeho prázdných slibů?

Ty: Ano (zřikám).

Věříš v Boha Otce?

Ty: Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země.

Věříš v Ježíše Krista, Syna Božího?

Ty: Věřím v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha Svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Pontiem Pilátem, ukřižován, umřel a pohřben jest; sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých; vstoupil na nebesa, sedí po pravici Boha, Otce Všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé.

Věříš v Boha, Ducha svatého?

Ty: Věřím v Ducha svatého, svatou církev obecnou, společenství svatých, odpuštění hříchů, vzkříšení těla a život věčný.

Učinil jsi veřejné vyznání své víry. Máš v úmyslu pokračovat ve smlouvě, kterou s tebou

Bůh uzavřel ve křtu: žít uprostřed Božího věrného lidu, naslouchat jeho Slovu a sdílet se při jeho Večeři, hlásat dobrou zprávu o Bohu v Kristu slovem i skutkem a usilovat o spravedlnost a pokoj po vsí zemi?

Ty: Ano, a žádám Boha, aby mne vedl a pomáhal mi.

Modli se: Milosrdný Bože, skrze vodu a Ducha jsi mě přijal za vlastního. Odpustil jsi mi všechny mé hříchy a přinesl jsi mi nový život. Posiluj mne i nadále Duchem svatým a denně ve mně rozhojňuj dary své milosti: ducha moudrosti a porozumění, ducha rady a moci, ducha poznání a bázně Boží, ducha radosti v tvé přítomnosti, skrze Ježíše Krista, tvého Syna a našeho Pána.

Ty: Amen

Ať Všemohoucí Bůh, Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nám dává nový začátek prostřednictvím vody křtu a nové narození prostřednictvím Ducha svatého, všem, kteří jste upřímně vyznávali, odpustí vaše hříchy a zachová vás svojí milostí v Ježíši Kristu, našemu Pánu, abyste mohli mít věčný život.

Ty: Amen

Zakonči modlitbou poděkování za křest a nového odevzdání (podle Pavla Ambrose):

Ty: Děkuji ti, nebeský Otče, že jsi mě skrze křest přijal do těla Kristova, děkuji ti, že jsi mě zapečetil pro věčnost, děkuji, že jsem se mohl skrze Ducha stát tvým dítětem a vykročit za tebou na cestu, která vede k novému životu. Mohu se nazývat tvým dítětem, poněvadž jsi mi daroval podíl na svém životě. Děkuji ti, Ježíši Kriste, za tvou smrt a vzkříšení. Jsem k tobě připojen jako ratolest k vinnému kmeni. Jsem částí tvého těla, jsem přičleněn k svatému lidu, k chvále Otce. Děkuji ti, Duchu svatý, že do mého srdce mohla vstoupit tvoje láska. Ty žiješ i ve mě a vedeš mne k životu oslavování Boha a služby bratřím. Toužím jednou obdržet se všemi svatými dědictví, které je připraveno těm, kdo Boha milují. Amen

Pán Bůh požehnej každému čtenáři, který upřímně použil slova této křestní obnovy ke svému užítku.

R. Rosický

Křestní bohoslužby 21. února 2016

(křest malého Ondry Rutkovského)

Ježíš přistoupil ke svým učedníkům a řekl jim: Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtíte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání věků. (Mt 28,18-20)

Tato únorová neděle se stala pro malého Ondru a hlavně jeho rodiče startovní čarou, pro kterou jsme spolu s nimi vyprosili u našeho Pána Boží milost a požehnání pro jejich syna. Pavel a Zdenka Rutkovští jsou možná trochu nenápadnými, přesto věrnými účastníky našich bohoslužeb. Když jsem je před 5 lety oddával, vyprosili si Boží požehnání pro svou společnou cestu životem. A Pán Bůh svůj slib dodržel. Přiznává se k nim a přidává jim děti, nejprve dceru Klárku, která byla v našem sboru také pokřtěna a nyní krásného syna s mužným jménem Ondřej (tzn. statečný, mužný).

V dětském věku, anebo až v dospělosti, kdy se mohou děti rozhodnout již samy po tom, co jim bylo zvěstováno evangelium a ony je vírou přijaly do svého srdce? Kdy je ten správný čas? Na to v Bibli nemáme přímou odpověď. Obáváme se, že ani odložení křtu až

do dospělosti nemusí být zárukou toho, že se naše děti jednou správně, zodpovědně a zcela svobodně rozhodnou jít za Kristem. K tomu potřebují, aby je ke Kristu někdo přivedl. Nejlépe rodiče, kteří jim budou dobrým svědectvím svým vlastním životem a svědectvím víry. Sami dobře víte, kdo máte děti, jak je to nesnadné. Proto je velmi důležité už od útlého věku děti přivádět do společenství věřících. Když se dítě narodí do věřící rodiny, je vlastně požehnáno a posvěceno vírou svých rodičů. Ti mu mají být světlem a s láskou a moudrostí ho motivovat k cestě následování Pána Ježíše Krista. Přesto vím i z osobní zkušenosti, protože jsem vyrůstal ve věřící rodině, že tím nejdůležitějším impulsem pro cestu víry často nejsou rodiče, ale např. věřící vrstevníci a kamarádi. Proto je tak důležité, aby naše děti měly možnost trávit svůj čas už od malička v prostředí, kde je normální se k Bohu znát a prakticky žít křesťanský život. Abychom je k tomu motivovali. Církev nám k tomu nabízí různé příležitosti. Nedělní škola, různé formy náboženství, dorost, mládež, skupinky, setkávání střední generace, později rodin apod.

Pavel se Zdenkou na sebe jako věřící rodiče vzali velkou zodpovědnost. Přejeme jim, aby jim Pán Bůh v tomto nesnadném, ale radostném úkolu velice požehnal. „Sme rádi, že své děti přivádíte do Boží blízkosti. Je to také pro nás příkladem a inspirací. A tobě, Ondro, přejeme Boží blízkost, ochranu a požehnání po celý život.“

**At' Hospodin ti žehná a chrání tě,
at' Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář
a je ti milostiv,
at' Hospodin obrátí k tobě svou tvář
a obdaří tě pokojem.**

Amen

(Nu 6,24-26)

R. Rosický

Návštěva br. Miloše Rejchrt v Krnově

Milí přátelé, asi víte, že už po několik let se vždy koncem února (v souvislosti s výročním komunistického převratu v r.1948) setkávají lidé u pamětní desky před krnovským gymnáziem, aby si připomenuli oběti komunistického režimu. Po nedávné rekonstrukci parku se na daném místě nachází deska s obecnějším nápisem „Obětem válek a násilí“.

Před časem nás katoličtí organizátoři této vzpomínky poprosili, zda bychom mohli pozvat br. faráře Miloše Rejchrt. Ten byl po r.1990 farářem v některých sborech v Praze (Dejvice, Salvátor, Kobylisy), nyní je již v důchodu. Před lety po absolvování bohoslovecké fakulty působil jako kazatel sboru ČCE v České Lípě, kde v r.1974 přišel o tzv. státní souhlas. Pak se živil jako topič a údržbář. V roce 1980 se stal mluvčím Charty 77.

Milý bratr Miloš tedy přijal pozvání na pondělí 22. února. Ráno dorazil do Krnova, před polednem byla domluvená beseda se studenty gymnázia, bohužel jen na jednu vyučovací hodinu. Studenti byli údajně zvědaví, dychtivě naslouchali a trochu diskutovali, pokud čas dovolil. - Zmíněné setkání u desky v 16:30 hod. uvedla pěknými slovy prof. L.Čajanová - připomněla, že dodnes mezi námi žijí potomci či příbuzní těch, kdo nějak projevili nesouhlas s bývalým režimem. Tito lidé se pak ocitli ve vězení nebo pracovních táborech, mnozí byli mučeni i odsouzeni k trestu smrti. - Br. Miloš Rejchrt na ta slova navázal. Řekl, že minulost nás ovlivňuje, někdy i předznamenává. Ze silničního provozu známe, že se musíme dívat i do zpětného zrcátka - nebezpečí nemusí být jen před námi, ono se může vynořit i zezadu. Komunisté po převzetí moci rozsévají nenávisť, i když ji nazvali třídní. Právě rozdmýchávání nenávisti je nebezpečné i dnes. Utrpí-li naši oponenti volební porážku, je to v pořádku. Smyslem demokratické politiky ale nesmí být protivníka zničit, vyhladit.

Od 17. hodiny pokračovalo setkání pro všechny zájemce v našem kostele. Na úvod tři duchovní (ŘKC, CČSH, ČCE) přednesli modlitby za lidi v dnešní době utiskované, trápené a pro víru pronásledované. Soudnému člověku je zřejmé, že dnes jsou to právě křesťané, kteří jsou ve světě nejvíce pronásledováni. Po modlitbě se ujal slova opět br. M.Rejchrt, který hovořil o svobodě. Svoboda lidská má původ ve svobodě, kterou člověku dopřává sám Hospodin. Mnozí dokázali i v nelidských podmínkách zakoušet svobodu od zloby a nenávisti vůči svým trýznitelům. Na druhou stranu ti, kdo mají tu výsadu žít ve vnější svobodě (tedy i my dnes), mají povinnost se ozvat na obranu těch, kdo tak učinit nemohou. Bratr M.Rejchrt přislíbil, že text svého povídání pošle, takže by pro zájemce měl být k dispozici.

J.Marek

Rodinná bohoslužba

Poslední únorová neděle byla jiná než ostatní. Především pro děti, ale i pro rodiče. V kostele totiž proběhla „rodinná“ bohoslužba. Ne že by ji vedla nějaká rodina nebo by byla jen pro rodiny s dětmi. Tématem byla nejen rodina jako taková, ale především ta Boží rodina, do které patříme. Každý z nás tvoří důležitou část těla Kristova. Když jedna část trpí, trpí i ostatní části, když se jedna raduje, ostatní se radují s ní. Po klasickém úvodu bohoslužeb jako jsou písně, modlitba, oznámení a chvály mládeže, následovala krátká scénka s podtitulem „Taková normální rodinka“, vtípek a otázky zaměřené na děti (např. - co jste dostaly na Vánoce za hru?). Netradiční na této bohoslužbě byly především hry. Ta první byla spíše soutěž. Dvě rodiny měly poskládat puzzle našeho kostela. Skoro to vypadalo, že se všichni stydí, nakonec se však odvážili Wdówkovi a Strnadelovi. Po dlouhém a usilovném skládání byli nakonec rychlejší Wdóvkovi, kteří se dočkali sladké odměny v podobě čokolády. Druhá hra byl takový „úklid“, který by si měl každý křesťan v sobě udělat, čeho by se měl vyvarovat. Dva

dobrovolníci (jeden chlapec a jeden dospělý) měli za úkol posbírat ze země papíry s různými nápisy a určit, zda jsou pro křesťana dobré, či patří do koše (kam je posléze házeli). Oba byli dosti důvtipní a vše roztřídili správně. Za nejdůležitější z těch nápisů určili lásku, kterou dali doprostřed všech ostatních. I tito odvážlivci dostali malou sladkou odměnu. Na konci bohoslužby ještě zazněla výzva, příhodná pro probíhající postní období. Ne však velký jarní úklid ve své domácnosti (i když i tam je třeba často uklízet), ale obnovit své srdce, svůj duchovní život. Tak směle do toho! Odměna se brzy jistě dostaví... ☺

Ludmila Lukášová

fotografie ze setkání rodin s hostem M. Vyleťalem v Rodinné čajovně v tutéž neděli

Alianční týden modliteb 2016

Modlitby církve po celý rok - „nepodleháme obavám a strachu“

Počátek roku bývá pro mnohé lidi kolem nás spojen s různými úzkostmi a stresem. Ptáme se: co nás v tom novém roce čeká? Na co se můžeme spolehnout? Komu se můžeme svěřit? Jako křesťané bychom neměli podléhat úzkostem a strachům, jenže okolnosti a vystresovaní lidé kolem nás často ovlivňují natolik, že se velmi často podvolíme názorům většiny. Existuje ale i jiná cesta. Pán Bůh nám dává velkou posilu skrze modlitební podporu našich blízkých. To je „radost, kterou nám nikdo nevezme“. To bylo i motivem letošního modlitebního týdne křesťanů, kterého jsme se mohli zúčastnit i v Krnově. Téměř po celý týden, celkem 6 večerů, jsme se zamýšleli nad Ježíšovými výroky z kázání na hoře, známými jako „Blažoslavenství“. Nevím, co se vám vybaví, když se řekne o někom, že je „blažslavený“. Některé překlady Bible zde používají místo slova „blažslavení“ výraz „šťastní“, ale to nám k pochopení asi taky moc nepomáhá. Jak může být šťastný ten, kdo prožívá zármutek? Víte, ono v tom řeckém originálu je použito slovo „makarios“, což znamená doslovně „požehnaní“. Ti, na kterých spočívá požehnaní, mohou být i v bolesti a pláči

naplnění Božím potěšením. Evangelikální aliance nazvala letošní modlitební týden slovy: „**Radost, kterou vám nikdo nevezme**“.

Trpících a plačících bylo v zástupech dychtících po pomoci kolem Ježíše vždycky mnoho. Existuje tisíce věcí, které nám mohou zlomit srdce. Ježíš hledá cestu, chce k našemu srdci promluvit a vložit do něj naději a radost, kterou už nám nikdo nevezme. Aby to mohl učinit, potřebuje, abychom s ním navázali rozhovor. Jenže my středoevropani nejsme příliš bezprostřední, jako některé východní nebo jižanské národnosti. Než s někým navážeme srdečný dialog, potřebujeme se k němu nejprve připravit. K tomu nám mohou pomoci právě společná modlitební setkání, jako byl např. letošní alianční týden modliteb. Pokud jste jej propásli, nemusíte čekat až do příštího roku, k modlitbám se scházíme každý pátek v 18.00 hod. v malém modlitebním setkání, v malém sále našeho kostela. Každé první pondělí v měsíci se pak scházíme ke společným ekumenickým modlitebním setkáním v různých církvích. Příští bude na ul. Nábřeží v modlitebně adventistů. Oznamuje se to vždy při bohoslužbách neděli předem.

Začátky jsou vždy v 18.00 hod. Pokud nedojde ke změnám, pak platí tento rozpis:

- 4. dubna - CASD**
- 2. května - ŘKC**
- 6. června - ČCE**
- 1. července - CKS**
- 1. srpna - AS**
- 5. září - CČSH**
- 3. října - CASD**
- 7. listopadu - ŘKC**
- 5. prosince - ČCE**

R. Rosický

Konference pro muže - Tváří v tvář - v Třinci

Milí bratři a sestry,

dne 6.2.2016 se konala konference pro muže - Tváří v tvář. Tématem letošního roku bylo - Quo Vadis? „Kam kráčí?“ (Jaký je smysl mého života?). Během konference jsme chválili Pána Boha za doprovod hudební skupiny Deep inside. Na toto setkání byli pozváni tři řečníci: Lukáš Sztefek, MUDr. Aleš Hejlek a David Novák. Každý ze sloužících bratří se zamýšlel nad jiným aspektem služby, jak chválit, oslavovat Boha svým životem. Každý z příspěvateľů měl podnětná svědectví z praktické služby pro jiné.

První bratr, Lukáš Sztefek, měl zamyšlení nad misí, vizí a strategií. Jak dělat práci smysluplně, jak získat lidi pro Pána, aby Ho mohli poznat a změnilo své zacílení. Bratr použil myšlenky a zkušenosti Ricka Warena, který se ve svých publikacích zamýšlí nad smyslem života.

Druhý bratr, MUDr. Aleš Hejlek, se zamýšlel nad životními etapami člověka - od doby, kdy člověk zakládá rodinu, je v aktivním věku - až po etapu, kdy děti opouštějí domov a zakládají nové rodiny, ale hovořil také o pokračujícím životě seniorů. Bratr se zamýšlel nad prioritami a potřebami v každé etapě života lidí. Jak žít život co nejhodnotnějším způsobem i v pokročilém věku.

Také zdůraznil, jak důležitá je v rodinných vztazích omluva a odpuštění. Jsme povinni odpuštět, i když se nám nedostane omluvy.

Třetí bratr, David Novák, je kazatelem CB a uváděl svědectví a své zkušenosti z praktické práce ve sboru při vedení mladých lidí a při různých aktivitách s mladými, zejména o prázdninách.

Zdůrazňoval prioritu věnovat se a vytvářet podmínky pro duchovní růst, ale také řešení různých problémů u teenagerů. Jak vyburcovat mládež, aby objevovala, v jaké oblasti může být její obdarování a jak může být prospěšná pro ostatní vrstevníky či členy sboru. Velmi těmto mladým lidem chybí mužské vzory, vlastně se nemají s kým ztotožnit. Proto je velmi podstatná role muže v rodině.

Jednotlivá témata byla velmi podnětná a aktuální, nakolik obdobné situace řešíme na úrovni rodin, ale také ve sborech. Na konci všech přednášek byla panelová diskuse s přednášejícími, kde bratři dávali otázky na problémy, které aktuálně řeší v rodinách a ve sborech.

Ze setkání jsme všichni zúčastnění odcházeli povzbuzeni a hlavně, prožívali jsme nové dojmy či zamyšlení nad určitými aspekty, které zdůrazňovali vystupující ve svých příspěvcích.

Některé podněty byly velmi užitečné, můžeme nad nimi rozjímat, modlit se a rozpoznávat, co si chce Bůh použít v naší situaci, pro náš sbor i pro náš život.

za zúčastněně Ludovít V.

Rozhovor o půstu

se Štěpánkou Křehlíkovou, Evou Roztomilou a Tamarou Maláčovou

Otázky:

1. Čím je pro tebe půst?
2. Co by měli křesťané dělat v postním období?

Štěpánka Křehlíková

1. Půst, jak jej chápu já, je rozhodnutí pro určitou oběť, kterou přináším Bohu. Tato oběť je první dny z lidského pohledu náročnější, protože se vzdáváme něčeho, co je pro nás běžné a každodenní a v době půstu si to odíráme. Ale po pár dnech přináší veliké ovoce a požehnání. K půstu by měl podle mě člověk dozrát sám, nikoli pod tlakem druhých či proto, že „se to tak má dělat“. Několikrát jsem se v životě postila, zpravidla týden nebo dva jsem jen pila tekutiny a bylo mi neskutečně dobře. Především jsem prožívala velikou Boží blízkost. Moje mysl nebyla zahlcená jídlem a lépe se soustředila na Boha. Půst rozhodně není hladovka, slouží Bohu milým účelům.

2. Ať už se jedná o půst před Velikonocemi nebo v jiném období roku, měl by tento čas sloužit k upevnění osobního vztahu s Bohem, k přiblížení se k Němu. Půst má velikou moc a kdo jej drží z upřímného rozhodnutí a z pochopení jeho podstaty, získá tím dobrou duchovní zkušenost a Bůh mu požehná. Myslím si, že v postním období lidé více vnímají Boha jako přítele, jako osobního Boha, který slyší i odpovídá.

Eva Roztomilá

1. V životě křesťana je půst důležitou součástí jeho duchovního života. V minulých letech, když jsem se za něco nebo někoho modlila, byl součástí těchto modliteb i půst. Dala jsem si půst třeba od vařeného jídla nebo od sladkostí. Některý den jsem bez jídla jenom dodržovala pitný režim. V dnešní době jsem od půstu upustila kvůli zdravotním problémům a komplikacím.

Ale půst nemusí být jenom od jídla. Pro

mně je půst třeba nesledování oblíbeného televizního pořadu nebo odložení oblíbené činnosti nebo nevěnování se nějakému koníčku.

2. Ideální by bylo, kdybychom v tomto období věnovali více času čtení Bible, rozhovorům v rodině, ale i ve společenství našeho sboru. Uvítala bych, kdyby se alespoň v tomto postním období znásobil počet bratří a sester při biblických hodinách, které jsou velmi kvalitní, a také při modlitebních hodinách. Vždyť počet bratří a sester, kteří se každý pátek schází k modlitbám, je žalostně malý, když přihlédneme k velikosti našeho sboru.

Připomínejme si neustále slova apoštola Pavla, který psal Římanům 12,1 - „Vybízím vás, bratři, pro Boží milosrdenství, abyste sami sebe přinášeli jako živou, svatou, Bohu milou oběť; to ať je vaše pravá bohoslužba.“

Přeji Vám hojné Boží požehnání.

Tamara Maláčová

1. O postu mluví hodně proroci ve Starém zákoně, ale i Pán Ježíš a apoštolové v Novém zákoně. Myslím ale, že ne každý zvládne se celý den postit (třeba ze zdravotních důvodů). Určitě také není jednoduché zříci se některých jídel, která milujeme. Věřím, že i tuto snahu bere Pán Bůh vážně. Já osobně bych ale kladla větší důraz na modlitby. Přiznám se, že já se postím zřídka. Někteří mají za to, že půst vede k většímu soustředění na věc, za kterou se modlíme. Moje zkušenost je spíše taková, že se cítím slabě (žaludek zlobí, hlava bolí); myslím jen na to, že to do večera nezvládnou, mám-li celý den fungovat. Že by má slabá víra? Nevím. Třeba bude budoucnost jiná. Takže ano, půst je jistě důležitý, myslím však, že připravené srdce pro Boha je důležitější.

2. Samozřejmě, křesťan se může postit.

Existuje však půst nejen od jídla – můžeme např. omezit či zrušit své koníčky

tak, abychom měli pro Boha víc času. Jak říkal kdysi br. Kielar: „Do života se všechno nevejde.“ V postním období chci posuzovat víc než jindy, co poslouží mně, co lidem a co Bohu, ve smyslu verše „Přinášejte sami sebe jako oběť živou...“ (Řím 12,1).

V tomto období (ale nejen v něm) můžeme s lidmi více mluvit o smyslu utrpení, ukřižování a zmrtyvýchvstání Pána Ježíše.

Všechno dělat tak, jako bychom to dělali Pánu a ne lidem; i toto však platí i jindy, nejen v období půstu.

otázky kladla Dajka Balová

Maminky na bohoslužbách

Milé maminky,

tento článek je určený hlavně vám (nebo spíše nám) maminkám. Chtěla bych se s vámi podělit o část kapitoly z knihy Co Bůh šeptá maminkám, která mě před nedávným oslovila. Autorkou knihy je Hana Pinknerová. Ta v této knize nabízí humorný i moudrý pohled na podivuhodný svět maminek a Boží místo v něm. Každá z nás určitě takovou situaci někdy zažila nebo zažívá. Proto věřím, že nám tento článek může být povzbuzením.

Teď už se mi to tolik nestává, protože děti mi už trochu povyroستly, ale když byly ještě malé, dost mě to trápilo. Snažila jsem se vždycky v neděli sbalit všechny důležité věci, které tak člověk potřebuje, když jde na dopoledne někam s dětmi. Hlavně jídlo a pití, nějakou tu hračku, náhradní oblečení a velkou zásobu trpělivosti a odhodlání. To všechno sbalit přehledně do kočárku, včas vstát - to raději dřív, protože vždycky se něco neočekávaného semele, a s předstihem vyrazit. Jít s dětmi v neděli na shromáždění je fyzicky i psychicky náročná práce. Většinu času člověk stejně stráví někde na chodbě, snaží se zabavit děti, aby se nenedily anebo příliš neřádily. Z kázání jsem v podstatě neslyšela nic, občas jsem s někým mohla prohodit pár slov. Samozřejmě, že nás takhle bylo víc matek, co jsme po chodbě vláčely nebo honily svá robátka. Jasně, že nejvíc jsme si tedy povídaly mezi sebou. Ale protože jsme všechny byly ve stejné situaci, těžko jsme si mohly říci něco nového, povzbudivého, obohacujícího nebo k zamyšlení. Zase jen ty plenky, slevy, zoubky, stoličky, první obraty, krůčky a slovíčka našich dětí.

Když se sejdeme jako maminky v soukromém prostředí nebo venku na pískovišti, je to pohodlnější. Nemusíme dělátko tak držet zkrátka, nečekáme, že půjde o něco víc než o popovídání nebo kratičkou modlitbu, nejsme pak zklamané, že vlastně nevíme, proč jsme se na to shromáždění tak hnaly. Nebylo by lepší zůstat doma?

Jednou jsem se o svých myšlenkách zmínila jedné starší ženě ve sboru. Vyprávěla jsem jí, jak jsme ráno vždycky nervózní, abychom přišli včas, někdy se pohádáme s mužem, pak ten neplodný čas během shromáždění a cesta domů, potom nestihám s obědem, má to vůbec cenu? Nebylo by lepší být prostě v klidu s dětmi doma, občas se vystřídat s mužem a počkat, až mimina povyroستou? Ta dobrá žena se úplně zhrozila.

„To přece nemyslíš vážně? Copak si neuvědomuješ, jak moc to pro nás znamená, že tady můžeme pravidelně vidat vás krásné maminky s těmi vašimi rozkošnými dětmi? Jak nás to motivuje k modlitbám za vás? My starší ženy potřebujeme pozorovat vaši svěžest, vaši moudrost a radostnost. Jste pro nás povzbuzením, že to, co my jsme nezvládly, to, v čem jsme třeba zklamaly při výchově dětí a v rodině vůbec, to vy mladé maminky dokážete.“ Zaslala jsem nad jejím rozohněním. Ale ještě to nebylo všechno. „Taky máte zodpovědnost. Jste totiž jako mladé matky vzorem pro svobodné dívky. Na vás dost záleží, jestli zatouží mít rodinu. Jinde kolem sebe moc povzbuzujících příkladů neuvidí.“ Zamyslela se a pak docela tichým hlasem řekla: „Někdy si můžeš myslet, že nic nemáš. Ale dej, co máš. Pro někoho to může znamenat víc, než bys myslela.“

připravila Marta Marková

Světový den modliteb - Kuba

Letošní program Světového dne modliteb měl téma: „Když přijímáte děti, přijímáte mne“.

Připojili jsme se ke křesťanům z více než 170 zemí světa, kteří se již od roku 1887 první březnový pátek setkávají ke společným modlitbám.

Program pro letošní rok připravily ženy na Kubě. Každá z nás předčítala to, jak ctí život a jak žijí kubánské ženy ve své nádherné zemi, kterou jim Bůh daroval. Sdílíme s kubánskými ženami jejich starosti i radosti.

1) Starší žena - děkuje a prosí za ženy starší generace, které si uchovaly víru v Boha a slavily bohoslužby i když pro své přesvědčení byly často perzekuovány. Předávaly jsme Boží slovo svým vnukům. Od nás se dozvěděli, že je Bůh miluje a začali v něj věřit. Nechávali jsme naše kostely otevřené i přesto, že přicházelo málo lidí.

2) Žena středního věku - prosí za pracující ženy. I když jsme rozdílné, všechny nás sjednocuje tvořivost, se kterou živíme své rodiny a staráme se o ně v každodenním zápase o přežití.

3) Mladá žena - od malička jsem chodila s babičkou do kostela, zúčastňovala se biblických táborů. Dostaly jsme bezplatné školní a univerzitní vzdělání. Trpíme dlouhodobou ekonomickou krizí a naše platy jsou nedostatečné. Nevyděláváme tolik, kolik potřebujeme k životu.

4) Dívka - v kostele se cítím velmi dobře a ráda zpívám s ostatními dětmi. Teď vás zvu, abyste se pozdravili jako to děláme na Kubě: políbením na tvář a objetím nebo podáním ruky se slovy „Buenos tardes“.

Následovalo společné čtení Nového i Starého zákona, chvály, děkovaná a přimluvná modlitba. Prosili jsme za svobodu pro vězněné a svobodu náboženství, která je na Kubě uznávána „papírově“, ale stále je mnoho lidí vězněno. Na Kubě se hlásí až 70% obyvatel k tradičnímu katolickému vyznání. Po roce 1959 (Kubánská revoluce) byl na Kubě silně

omezen náboženský život. Výsledkem této „svobody“ byl odchod až 80% katolických a protestantských kněží do USA. Od roku 1969 byly v zemi zakázané Vánoce. Ty byly obnoveny až v roce 1998 po návštěvě papeže Jana Pavla II. Zásahem církvi se daří propouštění politických vězňů do exilu.

Na závěr setkání proběhla sbírka, ta je věnována kubánským dětem.

Děkujeme sestrám i manželům Beeldmanovým z Armády Spásy za přípravu této celé akce. I sestře Libě Hegerové z církve Husitské, která nás překvapila výborným Kubánským dortem s posezením u kávy.

Pane tobě děkujeme za kubánský národ a prosíme za upevnění a udržení Tvé víry v tomto lidu.

M.Č.

Konference Modliteb 24-7

7. května 2016

**konferenční sál
na Nových Sadech 37 v Brně**

Setkání nejen pro modlitebníky, ale pro každého, kdo někdy zažil bolest a pochybnosti, jež doprovází zkušenost s nezodpovězenou modlitbou.

Hlavní řečník

Pete Greig

Hlavní téma

Zlomené srdce

Další řečníci

**Kateřina Lachmanová
Jiří Unger**

Chvály povede Gina Čunková
s kapelou Donebevolajici.

K dispozici omezené množství vstupenek
objednávky na web. stránkách konference
www.modlitby24-7.cz/zlomenesrdce

Nikdo není jako ON!

Mnozí velikáni světových dějin vyjadřovali svůj obdiv, úžas a víru v Ježíše Krista. Zde je několik myšlenek Isaaka Newtona, jednoho z největších badatelů ve fyzice a matematice. Jeho svědectví ukazuje, že víra v Ježíše Krista není v rozporu s vědou.

*Ač byl Pánem vesmíru, sestoupil z nebe na tuto zem. Svůj královský šat vyměnil za roucho pozemšťana. Oděl se člověčenstvím, abychom se my mohli stát syny Božími.

*Narodil se proti přírodním zákonům. Stal se nejhudším na zemi a neměl, kde by hlavu sklonil. Spal v cizích jeslích, jel po moři na cizí loďce, vezl se na cizím oslátku a byl pohřben v cizím hrobě.

*Když byl dítětem, zneklidnil krále, když byl chlapcem, udivil doktory, když byl mužem, otřásl celým národem i samými základy římské říše.

*Ovládal přírodní zákony, chodil po mořských vlnách, tišil bouři, nasytil z mála tisícové zástupy, uzdravoval bez léků, křísil mrtvé.

*Nenapsal jedinou knihu, ale do největší knihovny by se nevešly knihy, které byly napsány o NĚM. Nesložil žádnou píseň, ale svou odpouštějící láskou rozezvučel k písním chval více srdcí než všichni básníci světa.

*Nezaložil žádnou náboženskou školu, vědecký ústav ani seminář, ale žádná škola se nemůže pochlubit tolika žáky jako ON.

*Nežřídil žádnou lékařskou ordinaci, ale uzdravil více chorých duší než tisíce lékařů nemocných těl.

*Nevelel žádné armádě a neodpíral zlu násilím, nedobyl železem ani píď země a přece žádný vojevůdce neměl nikdy tolik dobrovolníků jako ON.

Mocí své lásky a poselstvím evangelia přetvořil celý svět.

Všichni lidé zhřešili, ON jediný zůstal svatý, věčný, nejkrásnější mezi lidskými syny.

*Nepřátelé Jej nemohli přemoci, satan svěst, smrt zničit a hrob zadržet. Jeho slovo přetrvalo největší útoky temnoty, zloby i lidské nevěry. Trvá dosud a je světlem i pokrmem jeho následovníků.

*Velicí mužové přišli a odešli. ON však žije a přijde zas. Bude mít poslední slovo k dějinám lidstva a rozhodne o věčnosti každého z nás.

*A právě tento Ježíš je Spasitel světa, můj spasitel a dárce věčného života, přimluvce u Boha. Jestliže chceš, bude i tvůj. Pokoř se před ním, provolej ho Králem svého srdce i života. Vyvol si Ježíše. Nikdo není jako ON!

Proto slavíme i v naší zemi Velikonoce.

*Převzato z publikace
„Proč slavit Velikonoce“*

M.Č.

Narozeniny ve sboru

„Ty mi rozsvěcuješ světlo, Hospodine. Můj Bůh září do mých temnot.“

Milí jubilanti, oslavenci a vůbec všichni, kdo slavíte narozeniny, pokaždé, když si na vás někdo blízký vzpomene, je to jako by někdo zapálil svíci a na vaši tváři se rozzářil úsměv. Každý z nás potřebujeme trochu světla a radosti do často šedivé všední každodennosti.

A tak přijměte naši gratulaci s přáním, aby Pán Bůh ve vašem životě rozzářil světlo naděje a radosti, aby zazářil i do vašich temnot. Už brzy si to budeme připomínat o Velikonocích. Tam na golgotském kříži se rozzářilo světlo odpuštění a vzkříšení, naděje na věčnost pro všechny. Přejeme vám krásné narozeniny, hojnost Božího požehnaní, pokojné a radostné Velikonoce.

Duben:

Andrea Polišínská
Rostislav Sedláček ml.
Elen Mičanová
Květoslav Šimek
Jana Zmrzliková
Norbert Gürtler
Jiří Vasiliadis
Pavel Malík
Kateřina Severin
Zdeněk Zmrzlík
Miriám Zmrzliková
Helena Ondruchová

Květen:

Vladimír Strádal
Nikolaj Čepara
Hana Svítlová
Ondřej Švéda
Kateřina Vašířová
Tereza Chlápková
Martina Rosická
Šimon Tyleček
Zdeňka Mičanová
Štěpánka Křehlíková
Alena Kubicová

Červen:

Milan Svítel
Adéla Sedláčková
Arnošt Galda
Jarmila Kielarová
Alžběta Šimková
Karel Kovalčík
Aleš Rosický
Tamara Maláčová
Bedřich Marek
Eva Roztomilá
Ludmila Vavrečková
Alena Pecháčková
Jan Maláč

*připravila
Eva Roztomilá*

Malachiáš 3,20

Jsi světlo - zdraví na paprscích.
Jak slunce trníš na nebesích.
Jsi plný LÁSKY - dobroty,
SLÁVY a MOCI, JISTOTY.

Od Tebe tvorstvo pochází,
Tys pomoc jeho v nesnázích.
O Tobě pějí ptáci v lesích.
Náš Otče - Bože na nebesích.

Však lidé zašli cestou svojí,
do stínů - pryč od tváře Tvojí.
Nemocní - k smrti znavení.
Jsou odsouzeni k bloudění.

Ztratili úctu k životu,
Tebe - svou spásu - jistotu.
K Tobě se zády obrátili,
krácejíc tmou za svými cíli.

A přece - zdraví na paprscích,
do temnot svítí - v lidských srdcích.
I dnes - kdy lidé nevěří,
zas stojí Ježíš u dveří.

A říká: Otevři mé dítě,
já věčnou láskou miluji tě.
Nemohu ti však přikázat.
Jen pozveš-li mne - vkročím rád.

A věčné světlo rozsvítím,
v tvém srdci - tam, kde máš teď stín.
A zdraví dám ti na paprscích.
Vím, čím se trápíš ve svém srdci.

Znám nenávisť a smutek, pýchu,
sobectví, hrůzu lidských hříchů.
Ranami mými uzdraven
každý smí být, když věří jen.

Snad slyšel jsi už, snad to víš,
že postaven byl kdysi kříž.
A na něm já jsem umíral.
Hřích světa na sebe jsem vzal.

A nikdo z lidí nepochopí,
ta muka strašné lidské zloby,
když na kříži jsem dokonal.
Svůj život Otci odevzdal.

Má smrt však byla vítězstvím,
nad hříchem všech a také tvým.
Tvé smí být dnes mé vzkříšení,
můj soucit i dar spasení.

A jestli hlas můj slyšíš dnes,
já čekám, jak se rozhodneš.
Právě jsem přišel k tvému srdci,
chci dát ti zdraví na paprscích.

ze sbírky Nikdy nejsme sami, Petr Hoff

Dárky pro klienty Armády spásy

Draží přátelé,

ráda bych vás informovala o tom, jak dopadla sbírka vánočních dárků a cukroví pro klienty krnovské Armády spásy. Ze všeho nejdříve vám patří velké díky, protože dárků se nashromáždilo opravdu mnoho. Děkuji každému, kdo se této akce zúčastnil a pomohl tak dobré věci.

Nashromážděné dárky jsme před Vánoci odvezli do Armády spásy.

Šťedří den v krnovské Armádě spásy probíhá tak, že se všichni klienti sejdou na slavnostním obědě, který začíná krátkou bohoslužbou, po které následuje oběd. Pak každý dostane talířek s cukrovím. Vše je zakončeno rozdáváním dárků a posezením u kávy a čaje.

Přečtete si ještě krátký děkovný dopis od ředitele Armády spásy v Krnově, Jiřího Loskota. Je určen těm, kdo jste se zapojili do sbírky.

Marta Marková

Vážení dárci,

chtěli bychom vám touto cestou poděkovat za cukroví, které jste v předvánočním čase doma napekli a podělili se s lidmi bez domova.

Děkujeme i za dárky, které jste nakoupili a podělili se tak s lidmi, kteří se ocitli u nás, a kteří většinou nemají nikoho, kdo by je obdaroval.

Dárky i cukroví budeme rozdávat na štědrodenním obědě, který každoročně pořádáme pro uživatele Azylového domu, pro uživatele Noclehárny, pro lidi, kteří bydlí venku a dochází na naše Nízkoprahové denní centrum a pro lidi, kteří se od nás odstěhovali do ubytoven nebo bytů, kterým i nadále poskytujeme Terénní službu, ale jsou sami.

Přijměte naše poděkování za poskytnuté dary, které budou použity pro dobrou věc. Toto poděkování patří všem, kteří se sbírky zúčastnili.

Přejeme požehnané Vánoce, hodně rodinné pohody a úspěchu v novém roce.

Sborová dovolená na Velké Lhotě 16. - 21. 7. 2016

Navštivte s námi Valašsko!

Letos jedeme společně opět po nějaké době do našeho oblíbeného rekreačního střediska CB s dlouholetou historií ve Velké Lhotě. Nachází se v údolí nedaleko dřevěného kostelíka ve Velké Lhotě - působišti faráře Karafiáta, tvůrce Broučků. Můžete se zde vykoupat v nedaleké přehradě Bystřička nebo

jen tak „zabloudit“ v malebné krajině kopečků Beskyd. Neměli byste vynechat prohlídku místní farmy na mléko a sýry nebo návštěvu u místního včelaře, kde vás majitelé ochotně provedou svým živobytím. Ubytování budeme ve středisku pro 35 osob. Součástí střediska je vybavená kuchyň, společenská místnost, hřiště a herní příslušenství, průlezký pro děti, ohniště s vybavením na opékání. Další viz. www.cblhota.cz, nebo:

www.cblhota.cz/galerie/category/2-stredisko.html

Ubytování

- Chata - 3 pokoje, 8 lůžek, kuchyňka, 2 wc a sprchy
- Hlavní budova - 10 pokojů (35 lůžek), 6 wc, 5 sprch, kuchyně, jídelna, malá klubovna,

venkovní posezení, ohniště, dětské houpačky, kolotoč a pískoviště se skluzavkou, sál po domluvě, dětské postýlky

Cena ubytování:

- dospělí a děti od 8 let - 160 Kč/noc
- dítě 3-7 let - 80 Kč/noc
- dítě do 3 let - zdarma

Program na dovolené:

bude ještě upřesněn, jeho základní podoba bude podobná jako vloni:

- ranní krátké slovíčko + písničky
- dopoledne: společné výlety nebo návštěvy zajímavých míst, koupání na přehradě nebo program dle vlastní volby

- programy pro děti vždy od 16.30, zábavné hry a aktivity – téma zatím tajné ☺
- programy večer pro dospělé od 20.00 (budou se v nich střídat některé oslovené rodiny a budou na různá témata)

Stravování:

snídaně a večeře si budeme dělat sami, dohodneme se, bude opět rozpis a jednotlivé rodiny vždy jednou za týden překvapí ostatní svými „kulinářskými specialitami“ ☺ obědy je možno buď objednat a nechat si dovézt, nebo je budeme jako loni řešit někde na výletě

R.Rosický

Víkendovka dorostu a mládeže v Třemešné

Ve dnech 19.-20. 2. se v Třemešné uskutečnila víkendovka na téma „Noc a den v Egyptě“. Děti, mládežníci a samozřejmě také organizátoři se vydali po stopách Mojžíše a Hebrejců. V obou dnech si děti mohly vyzkoušet některé překážky, kterými museli židé pod vedením Mojžíše čelit, a projít si hned několika stanovišti, která jim organizátoři společně připravili - od hledání cesty přes střechy egyptských domů až po řešení tajemného kódu, který malým luštitelům dal zabrat asi nejvíce. Dětské hlavičky se při jeho rozlouskávání pěkně zavařily, jen co je pravda. První den v Třemešné byl zakončen filmem Asterix a Obelix: Mise Kleopatry a noční hrou, které se

zúčastnila jen malá hrstka nejotužilejších odvážlivců.

Naučili jsme se spoustu nových věcí. Proč Hebrejci prchali z Egypta? Jak to udělali? Na všechny tyto otázky už známe odpovědi a jsme zase o krok blíže k poznání. Samozřejmě vzdáváme hold kuchařům (DĚKUJEME! ☺) a malým pomocníkům, kteří se ochotně zhostili mytí nádobí a za to si odnesli zaslouženou odměnu. Bez sladké pochvaly samozřejmě neodešli ani ostatní ☺.

Avšak všechno jednou končí, a stejně tak se naše víkendovka začala chýlit ke svému závěru. Odváželi jsme si odtamtud spoustu nových zážitků a poznatků a už se můžeme jen těšit na příští setkání ☺.

Sára Hrubešová

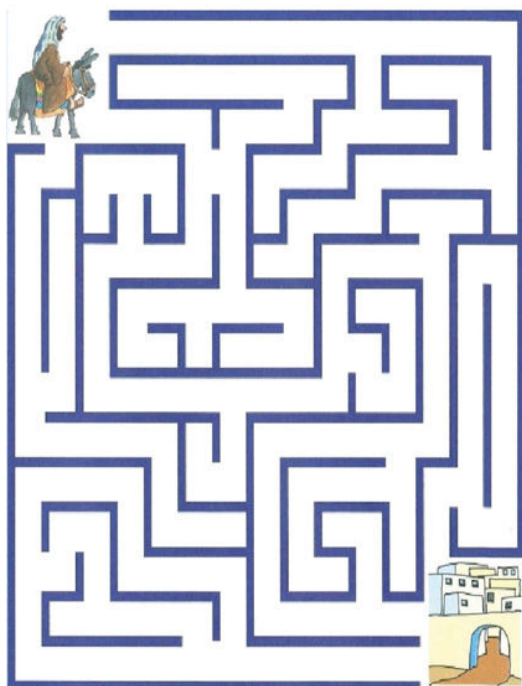

Ježíš přijíždí do Jeruzaléma

Ježíš a jeho dvanáct učedníků kráčeli do slavného města Jeruzaléma na oslavy Velikonoc. Cestou se zastavil v malé vesničce Betanii.

Ježíš řekl dvěma učedníkům: „Běžte do vesnice. Najdete tam osla, na kterém ještě nikdo nejel. Odvažte ho a přiveďte sem. Kdyby se vás někdo ptal, proč ho odvádíte, odpovězte: Pán ho potřebuje, a on vám dovolí si osla vzít.“

Oba učedníci udělali, jak jim Ježíš nakázal, a brzy se vrátili s oslem. Přehodili přes něj svoje pláště, aby vzniklo měkké sedlo a Ježíš na osla nasedl. Pak vjel do Jeruzaléma a po jeho boku kráčeli učedníci.

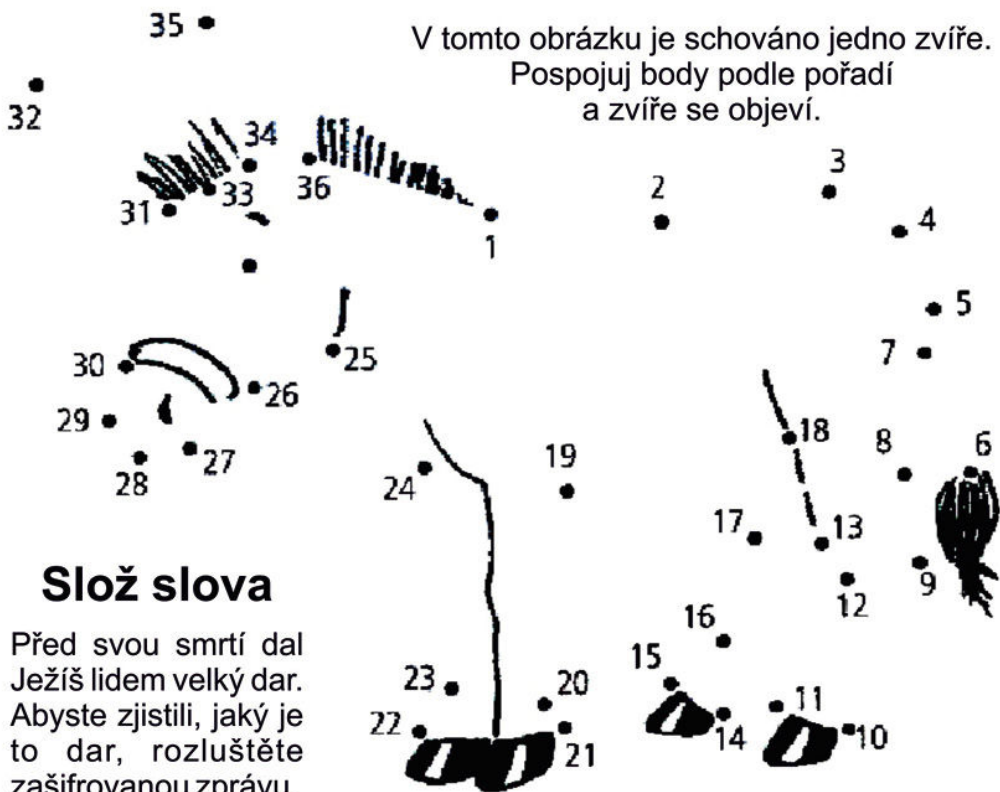

Najdi správnou cestu do Jeruzaléma.

Převzato z: Dětská ilustrovaná Bible, Fragment; Biblické příběhy s hlavolamy

V tomto obrázku je schováno jedno zvíře.
Pospojuj body podle pořadí
a zvíře se objeví.

Slož slova

Před svou smrtí dal
Ježíš lidem velký dar.
Abyste zjistili, jaký je
to dar, rozluštěte
zašifrovanou zprávu.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
A	Á	B	C	Č	D	Ď	E	É	Ě	F	G	H	CH	I	Í	J	K	L	M	N
22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42
Ň	O	Ó	P	Q	R	Ř	S	Š	T	Ť	U	Ú	Ů	V	W	X	Y	Ý	Z	Ž

31 23 31 23 17 8 20 23 17 8 31 10 19 23' 18 31 8 27 9

29 8 41 1 36 2 29 36 39 6 2 36 2 31 23 31 23 17 8

18 1 19 15 14 20 9 18 27 36 8' 18 31 8 27 2

29 8 25 27 23 19 9 36 2 41 1 36 2 29'

připravila
Milena Plevová

Českobratrská církev evangelická v Krnově

Kazatel sboru:	jáhen Radovan Rosický
Adresa:	Farní sbor ČCE, Albrechtická 92, Krnov, telefon: 552 302 109
Číslo účtu sboru:	1845328379 / 0800
Úřední hodiny:	čtvrtek 10 - 12 hod. 16 - 18 hod.
www stránky:	http://krnov.evangelnet.cz
Na požádání:	- katechetická příprava ke křtu - vysluhování svatě večeře Páně nemocným členům sboru - pastorační rozhovory, rozhovory v krizových situacích, zpověď - předmanželské rozhovory, příprava ke sňatku Svatby, křty a katechetické přípravy je zapotřebí dohodnout s kazatelem sboru v dostatečném předstihu!

Pravidelná shromáždění v Krnově (evangelický kostel na Husově náměstí):

Neděle	9.45 h.	bohoslužby
Pondělí	dle domluvy	každé 1. pondělí v měsíci ekumen. modliteb. setkání - v růz. církvích
Úterý	17.00 h.	biblická hodina v kostele, od ledna na faře
Čtvrtek	dle domluvy	skupinky v jednotlivých rodinách
Pátek	18.00 h.	modlitební setkání v kostele
Sobota	18.00 h.	setkání mládeže v klubovně Tensingu, ul. Hlubčická 9 (Přes prázdniny se nekonají biblické hodiny, setkání mládeže.)

Pravidelná shromáždění v Krasově:

květen až říjen:

1. středa v měsíci	13.00 hod.	biblická hodina u s. Ničmanové v domě s peč. služ.
3. neděle v měsíci	15.00 hod.	bohoslužby v krasovském evangelickém kostele

listopad až duben:

1. a 3. středa v měsíci	13.00 hod.	biblická hodina u s. Ničmanové v domě s peč. služ.
-------------------------	------------	--

Pravidelná shromáždění v Branticích:

2. středa v měsíci	17.00 hod.	biblická hodina u Čeparových, Brantice č.p. 93
--------------------	------------	--

Velikonoční duchovní obnova

14.-20.3. 2016, Kolín, Exerciční dům

Doprovázejí - Ivana Noble, Dagmar Křížková, Gisela Hejtz

Individuálně doprovázená ignaciánská duchovní cvičení - Přihlašte se na: www.prihlasky.srce.cz
Organizuje: Oddělení mládeže ČCE (mladez@e-cirkev.cz, www.mladez.evangelnet.cz, FB Evangelická mládež)

Redakční rada:

Radovan Rosický, Bedřich Marek, Eva Roztomilá, Darina Balová, Miluše Čičmanová
technický redaktor - Petr Malík

Příspěvky můžete předávat redakční radě, nechat je na faře, nebo, což je pro nás nejlepší, posílat e-mailem na adresu: dobrypastyr@centrum.cz